

Izhaja vsak četrtek, ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša: za celo leto 4 krone, za pol leta 2 krone. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopiseprejem: „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica, Veturini št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Dne 12. t. m. ob 10¹/₂ dop. se bo vršil v prostorih velikega semenišča v Gorici shod katerega skliče „Goriško slov. kat. delavsko društvo“ z dnevnim vspešdom:

Tretji katoliški shod v Ljubljani.

Vsi somišljeniki se vabijo, da se tega shoda vdeležijo v polnem številu.

Naprednjaška hinavščina.

Liberalci in njihovo časopisje vedno hinavsko trdijo, da ne nasprotujejo veri, da pa se bore edinole proti politikujočim duhovnikom. Duhovniki vmešavajo vero v politiko. Saj vendar politika nima z vero nič opraviti.

Je-li to resnica? Kedo meša vero v politiki, ki kedo cerkvene z državnimi zadevami? Ali ne dela to ravno država sama, ali ne dela to liberalizem, ali ne delajo to ravno in pred vsem nasprotniki cerkve in krščanstva. Država si je osvojila ne malo pravic, katere po naravnem in božjem pravu pristojajo cerkvi. V političnih zborih se po večini glasov določujejo strogo verska vprašanja in zadeve, ki odtegujejo narode cerkvi in veri. Državni zbori kujejo brezverske postavbe, vpeljujejo civilni zakon in razporoko, brezversko šolsko postavbo. Ako nasprotniki krščanstva skrunijo in vlačijo po torišču političnih strasti najdražje svetinje vsakega versko mislečega človeka, ne bi li smel škof, ne bo smel duhovnik v javnosti povzdigniti glasu ter opozarjati in pozivljati svojih vernikov, da so pozorni in se pravočasno združijo v bran za svoje svetinje?! Duhovnika naloga in dolžnost je, vernike poučiti o njihovih

dolžnostih. Ako duhovnik izpolnjuje svojo dolžnost, tedaj začno liberalci hinavsko vpiti, da politikuje.

V zadnjem času so postavili brezverci v Avstriji dvojno zahtevo, in sicer: razporoko in brezversko šolo. Tudi naše slovensko-liberalno časopisje, mej njim „Soča“, je toplo zagovarjalo razporoko kakor tudi brezversko šolo.

V svojem prekrasnem pastirskem listu je naš nadškof, vršeč svojo apostolsko nalogo, opominjal vernike pred nakanami nasprotnikov sv. vere, predložil jim zle posledice, ki jih rodi razporoka in brezverska šola ter jih pozivljati, da se v prihodnje poslužujejo svojih državljanskih pravic, ter volijo pri volitvah značajne katoliške moče, upro nakanam nasprotnikov.

Ta apostolski poziv našega nadpastirja smatra „Soča“ za bojni klic, predbaciva mu, da dela zdražbo in razkol. To očitati se upa za vse vzvišeno navdušenemu in blagemu nadškofu list, kojega bistvo je zdražba in razkol, list, ki je vsejal in doslej skrbno gojil seme nesloge na Goriškem, list, ki išče v razkolu dobička in ki dejansko tudi od razkola živi. Hinavsko igra vlogo napadnega, potem ko je on sistematično skozi dolgo vrsto let napadal sv. vero in nje naprave, blatil vsakega katoliško-mislečega moža, ki mu je bil količkej na poti. Sedaj se pa predstavlja jo svetlo kot mirni in nebojaželjni oni ljudje, ki so nadškofu napovedali boj vže predno je bil imenovan, češ, da ga bodo morali napadati vže radi tega, ker je škof.

Težko je najti izraza, ki bi to nizko postopanje po vrednosti označil.

Vsem dobromislečim pa bodi ta pojav novo bodrilo v to, kako nujno je potrebno, da se vsi, ki niso zavrgli krščanskega naziranja, tesno združijo v složen odpor proti naprednjaški hinavščini!

V tem se vrne še četrti — tudi on prazen. Žalostno in pobito nam pové, da je imel smolo in kako so ga kmalu vjeli, da mu ni dal Bog dolgih pet.

Smilili so se mi. Zato jih potolažim: „Kaj bi se kisali? Danes je bila meni sreča mila, drugikrat bo pa vam. Jutri si razdelimo to kuro, potem bo že kako Bog pomagal“. In res so bili kmalu spet dobre volje. Pomislili smo še, kako bi jo najvarneje skrili.

„V moj boben jo denemo“, menim jaz. Vsi mi pritrdijo, da bo čakala tam res najbolj varno prihodnjega dne. Takoj odvijem vijake na bobnu, ga odprem in vtaknem kokoš vanj.

V tem je že zatrobila trobenta k počitku. Pripravili smo si ležišča, kakoršna smo si ravno mogli in pospali tam po tleh.

Na vse zgodaj se razlegne drugi dan trobenta po taboru in po šotorih se raznese glas, da gremo takoj dalje. V naglici smo morali vse pospraviti, posnačiti, kolikor se je dalo in stopiti takoj v vrsto. Kam naj denem svojo kokoš? — Sedaj so se pričele preglavice. V tej sili nisem imel časa, da bi jo vzel zopet iz bobna, moral sem stopiti v vrsto.

Vtisi s prvega zadrúžnega shoda.

O mlekarstvu s posebnimi ozirom na slovenske razmere.

V prejšnjem članku smo rekli, da ni dovolj, ako se pospešuje postanek in razvoj poljedelskih kreditnih zadrug, nego da je treba priskrbeti kmetu tudi zadrúžno organizacijo za nakup poljedelskih potrebščin in za prodajo poljedelskih pridelkov in izdelkov. Nakupno zadrúžno organizacijo je lažje oživotvoriti, nego prodajno, zato vidimo povsod, da se prva hitreje in pravilneje razvija nego zadnja. Med prodajnimi zadrugami zavzamejo mlekarske in sirarske zadruge prvo mesto, kakor nam je mogoče razvideti iz tozadevne statistike. V Nemčiji jih je bilo koncem meseca junija 1904 2713, v Avstriji koncem l. 1904 pa 1887. Med temi se pa nahaja precej zadrug, ki niso vpisane v zadrúžni register, dasi se vrši njihovo poslovanje v zadrúžnem smislu.

V Avstriji kažejo sledeči razvoj:

Leta	1900	1901	1903	1904
Zadrug	964	1382	1707	1887

Zanimiv je razvoj mlekarških zadrug po poedinih deželah, ki se da posneti iz sledeče tabele:

Leta	1900	1901	1903	1904
Češka	38	52	60	74
Bukovina	1	2	2	2
Dalmacija	1	1	—	—
Gališka	20	24	34	44
Koroška	8	8	6	7
Kranjsko	31	38	42	49
Primorsko	30	56	56	56
Moravsko	81	97	103	113
Nižjeavstr.	130	139	217	244
Gorenjeavstr.	7	10	11	11
Solnograško	1	1	1	1
Šlezija	9	12	16	16
Štajersko	5	10	9	11
Tirolsko	504	834	872	902
Predarelsko	98	98	276	355

Nas Slovence zanima seveda najprej, kako so se razvijale pri nas mle-

karske in sirarske zadruge. To bodi razvidno iz sledečega razkaza:

Leta	1874	1875	1876	1879	1881
Zadrug	2	2	2	1	1
1884	1889	1891	1902	1893	1894
2	1	1	3	2	3
1896	1897	1898	1899	1900	1901
6	4	9	10	9	13
1902	1903	1904			
12	8	6			

Za dve zadrugi se ne ve, katerega leta sta bili ustanovljeni; poleg zadrug je na Goriškem še 24 planinskih mle-karnic, prostovoljnih združb. Opozarjamo na tem mestu, da so povzeti statistični podatki glede mlekarških društev in zadrug iz statistike, katero je izdalo c. k. poljedelsko ministerstvo l. 1905 za leto 1904. Podatki obstoječih zadrug se ne strinjajo s podatki slovenske zadrúžne statistike, katera se pa že sama medseboj ne strinja. Tako n. pr. navaja letopis ljubljanske zadrúžne zveze mle-karsko zadrugo v Šmihelu na Koroškem, katero zaman iščemo v letopisu celjske zveze. Uradna statistika pa ne omenja ne mlekarške zadruge v Šmihelu, a tudi ne one v Št. Jakobu v Rožni dolini. Ker pa je namen tega članka podati le splošno sliko slov. dežel, porabimo uradne podatke.

Kakor je razvidno iz prej povedanega, imajo naše dežele mlekarških društev koncem l. 1904: Koroška 7, Kranjska 49, Primorska 56 in Štajerska 11. Koliko je slovenskih in koliko nemških mlekarnic na Koroškem in Štajerskem, se ne da ločiti, ker navaja statistika le nemška krajevna imena. Veljajo pa podatki vedno za celo deželo brez ozira na narodnost mlekaric.

Imajo pa mlekarnice po poedinih deželah:

	Članov:	Deležev:
koroške	7	449
kranjske	49	5063
primorske	56	1321
štajerske	11	527
	123	7860
		10584

Pauer nekoliko pomolči. Potem pa se obrne in odide, češ: bolje je, da jim pustim kokoš in odnesem zdravo kožo, sicer me utegnejo konečno res še nateptati, ako so kokoš dobro skrili. In res bi ga bili, da je ni pobrisal, kajti v mojem bobnu bi je ne iskal nihče.

„Cook mars!“ (Zug, marsch = vod, naprej!) — in šli smo.

Hodili smo že precej dolgo. Do sedaj je šlo srečno, si mislim, da bi šlo srečno, si mislim, da bi šlo tako le še, dokler se ne ustavimo! Kar vzdigne naš lajtnant spredaj sabljo — v znamenje, da naj bobnam!

Pes te obliži, si mislim, kaj pa zdaj? Hipoma me je spreletelo nekaj kakor mraz. Tovariši poleg mene, ki so poznali vzrok moje zadrege, so komaj zadrževali smeh. Jaz jim migнем z očmi, naj me ne izdajo, in si prigovarjam natihem: „Miha, zdaj velja pogum! Če bo kaj odmevalo, bo — če ne, pa ne. Poslušaj!“ Junaško spustim palico in začnem možko udarjati po bobnu — pa ojoj! Padale so na mrtvo kokoš in niso hotele prav nič odskakovati, glasu pa ni bilo skoro nobenega.

LISTEK.

Kokoš na varnem.

Slika izza Sivčevih vojaških let. Pastuškin. (Konec.)

Tam za skednjem je stal kurnik. Tja grem, si mislim, tam me ne opazi ne človek ne pes. Splazim se počasi v kurnik. Kokoši zakokodakajo nekoliko, jaz pa zaprem hitro vrata za seboj. Ko se mi oči nekoliko privadijo teme, pograbilim najbližjo kokoš. V sili nisem gledal, je-li dobro rejena ali ne — k sreči je bila. V hipu ji zavijem vrat, da ni mogla kričati. Njene tovarišice se zopet nemirno zganejo in nekoliko zakuskajo.

Jaz stisnem svoj plen pod blúzno (jopo), odmaknem zopet vratica in se zmuznem vun. Kakor sem bil prišel, tako sem tudi izginil — srečno in neopažen.

Ko se vrnem zopet k našemu ognju, najdem dva tovariša že tam, eden pa je ravno prihajal — a vsi so se vrnili praznih rok. Ko prisedem, me hitro skrivnostno poprašajo: „Ali si prinesel kaj?“ V odgovor privlečem izpod bluzne mrtvo kokodajko. Vsi me blagrujejo in tožijo, da se njim podjetje ni obneslo.

In sicer pride povprečno na vsako zadružno po 63-8 članov in K 86 deleža. Po poedinah deželah se pa pokaže sledeča povprečnica: Koroška 64-1 članov in K 124-1 deležev, Kranjska 103-3 članov in K 83-1 deležev, Primorska 23-6 članov in K 28-9 deležev, Štajerska pa 47-9 članov in K 204-5 deležev. (Dalje pr.)

Spomini tolminskega turista.

(Dalje.)

Sedaj pa poslušajte, ljudje božji, kaj sem zvedel! Soška podružnica ima za predsednika advokata, ki je menda „Špičkov“ iz Kobarida. Gostni odbor in deželni zbor sta sklenila cesto do Vrnske sprejeti med skladovne in jo toraj tudi primerno urediti — predsednik soške podružnice slov. plan. društva je pa napravil rekurz proti temu! O jovha! Kobaridci, ki niti enega rekurza brez advokata ne znajo spisati, so prišli k njemu — in spisal ga jim je! Factum! — Drema gospodoma pa res ni mogoče služiti; slov. plan. društvu in pa Kobaridcem. Seveda pri plan. društvu je samo čast — pri Kobaridcih je pa denar. Morebiti se bo gospodu doktorju zahtelo v jeseni še po poslaniškem mestu v državnem zboru — pa kako bo trem gospodom služil, ko še dvema ne more.

Kaj pa bo nasledel tacega ravnanja? Mnogi, ki so zadnja leta pristopili k plan. društvu, sem slišal, bodo odstopili, če se bo tako postopalo. Sedaj pridejo tujci v deželo, treba bo lepih cest, — predsednik plan. podružnice bo pa rekurze delal proti cestam. Najbrže se drže pri naši podružnici prepričanja, kakor ga je izrekel nekaj, ni dolgo od tega, neki odbornik. Peljali smo se v pošti, pogovarjali o turistih in o potih in ta odbornik se je odrezal: turist ne potrebuje poti! Kaj ne, ta je pa lepa! — Neki tujec, ki je bil lani na Krnu, je rekel: to je škandal, da se tako malo skrbi za poti na Krn, pri nas na Nemškem je vse drugače. Rad bi vedel, čemu je plan. društvo, če ne zato, da skrbi za dobre ceste. Ali samo zato, da se parkrat na leto, v večjih praznikih seveda, zbere nekaj udov, spleza na kak vrh — pa daje dobremu ljudstvu pohujšanje, ko v največjih praznikih izletniki ne gredo k sv. maši. — Res, sram me je bilo na Libušnjem, ker sem popred priznal, da sem ud soške podružnice plan. društva!

Dovolj sem zvedel na Libušnjem, hajdi dalje imam še en dan prost. Kam torej? — v Bovec!

(Dalje prih.)

Politični pregled.

Naš cesar v Dalmaciji. — Kakor je bilo že povedano, se udeležinaš cesar letos kombiniranih vojaških vaj v Dalmaciji, ki se bodo vršile v sredi meseca septembra pri Dubrovniku. Pri ti priliki obišče cesar tudi Vis, kjer se udeleži sv. maše za padle v morskimi bitki pri Visu l. 1866. V Dubrovniku bode cesar sprejemal deputacije. Po dokončanih vojaških vajah se poda naš cesar najbrže v Hercegovino in Bosno.

Aretirani avstrijski na Italijanskem. — V Asiagu na Italijanskem sta

Zdaj se pa moji tovariši niso mogli več premagovati in vsi hkratu buknejo v glasen krohot. Urno priskoči lajtnant, kaj da je. Jaz jenjam udarjati in mu v strahu in trepetu vse razodnem: „Tako in tako, gospod lajtnant, jaz ne morem bobnati, ker imam v bobnu ono kokoš, katero je prej iskal kmet“. Videl sem, da se je tudi on silil kazati resno lice, ukazal mi je, naj grem sedaj tako naprej, ker mi mogoče vstavijo celega regimenta, da obračuni z menoj že potem, kedar se vstavimo.

Potrt in pobit sem stopal dalje in prav nič me ni zanimalo, ne kokoš v bobnu, ne tovariši, ki so se smejali v pest, ker se niso smeli naglas.

Cez par ur se zopet vstavimo v neki vasi. Ko si začnemo odpasovati orožje in ga staviti tje po tleh, me pozove lajtnant k sebi in mi veli z ne preveč ostrim glasom, naj odprem boben. S tresočo roko storim to in izvlečem ven tisto vražjo kokoš. Lajtnanta sili smeh, pa se premaguje. Ko zaprem zopet boben, mi pravi: „Sivec, dobro veste, kako kazni ste zaslužili radi tatvine in laži, ker se niste oglasili že prej, da jo

bila te dni baje aretirana dva avstrijska častnika, ker sta bila na sumu zaradi vohunstva.

Vojaške vaje ob italijanski meji. — Od 13. do 20. t. m. se vrše v trbiški okolici brigadne vaje. Cete bodo prekorale Bovec. Brigado bosta spremljala tudi dve bateriji 9. divizijskega artilerijskega polka.

Dogodki na Ruskem. — Splošni štrajk na Ruskem in posebno pa v Petrogradu se je popolnoma izjalovil, in lotili so se dela že tudi tisti delavci, ki so začeli v petek stavkati. V Petrogradu je sedaj vse mirno. Istotako se poroča iz Moskve, da tudi tam ne nameravajo vprizoriti splošnega štrajka, ker so prepričani, da bi se istotako izjalovil, kakor v Petrogradu. Sploh je opaziti, da se ljudje po ruskih mestih zopet vračajo k treznosti in da prihajajo do spoznanja, da so bili zapeljani od brezvestnih ljudi, ki so ruske nemire izkoriščali le v svojo korist, in to so bili židje. Vsled tega se nadeja ruska vlada, da se ji posreči kmalu vzpostaviti zopet na Ruskem mir in red. Ista vlada pa je tudi prepričana, da se red in mir na Ruskem toliko prej napravita, ako se bode ruski narod prepričal, da je vladi v resnici na tem ležeče, da se prej ko prej na Ruskem izvedejo one svobodomiselnne reforme, ki so mu bile od carja obečane.

Pri Libavi so napadli roparji dne 5. tega meseca neki osební vlak. Dva poštna izprevoznika so ubili roparji. V soboto je kakih 30 oboroženih napadlo tvorniški kontor akcijske družbe Rudzki & Comp. ob tretjem vislskem mostu v Varšavi ravno ko so izplačevali delavcem tedenske plače. Roparji so obkrožili poslopje, nekaj jih je pa vstopilo v pisarno. Uradništvu so zagrozili s smrtjo, ako bi se upiralo, nakar so oropali iz blagajne 850 rubljev. Neki inženir je skočil skozi okno in pozval na pomoč delavce, ki so gradili neki most. Roparji so stroljali za njim, a ga niso zadeli, nakar so pobegnili. Ko je prihitel inženir z delavci, da prime roparje, teh že bilo več. Pobegnili so, ne da bi zapustili kako sled.

Oboroženi revolucionarji so vdrlí v samostan Aleksandra Nevskega, ubili arhimandrita Sopranja in oplenili samostan. Roparji so odnesli 300.000 rubljev in veliko drugih dragocenosti.

Dopisi.

Iz Cerkna. — Po dolgem sem in tja ugibanju, kdo da bo nam na daljna tri leta županil, je bil vendar dne 30. julija izvoljen županom naš dosedanjí župan g. Anton Kosmač. Volitev je vodil g. okrajni glavar. — Volitve v Cerknem so vedno nekaj „posebnega“, tako so pisali že večkrat naši listi, klerikalni in liberalni. Da je temu tako, je pokazala tudi volitev župana in podžupanov. Vse je bilo skoraj gotovo, da bo voljen županom g. Anton Kosmač, in sicer zato, ker so tudi nekateri napredni odborniki izjavili, da bodo njega volili. A glej čudo. Ko pride dan volitve, je jeden prvih liberalnih magnatov vrgel svojo moško besedo v koš in volil drugega. Zato jeg. Kosmač prodril le z malo večino.

imate vi, ko je prašal oni kmet ponji. Toda ker vem, da ste drugače pošteni in zanesljivi mož, kateremu ne more do sedaj še nihče ničesar očitati, vam odpustim ta prestop in vam nalagam za kazen samo to, da vskubete do kokoš in jo izročite kuharju — za drugo se ne brigajte!

Vse sem naredil po povelju. Vem, da je spolzela potem ta pečenka skozi goltanec oficirjev. Pa to me ni prav nič jezilo, ampak zadovoljen sem bil, da se mi ni pripetilo kaj hujega.

Vidiš, fante, samo tistikrat me je spravil boben v tako zadrego, drugače pa sva se vedno izvrstno sporazumela in še sedaj se spominjam z veseljem nanj.

Tako je pripovedoval Miha, seveda v vsebolj humorističnem slogu kakor vam morem jaz tukaj zapisati. Poveznik je zopet kupico in svoj narahlo rdeči nos, da si je poplaknil grlo, ki je postalo medtem že vse suho in raskavo vsled dolgega pripovedovanja.

Tudi jaz sem spraznil svojo čašo, poklical krčmarico, plačal zase in zanj in razšla sva se vsak na svoj dom.

Še bolj čudna je bila volitev podžupanov. Pri tej volitvi je jeden naprednjakov nastopal tako pravično, resnično, ljubno in liberalno, da je moral požreti vprico g. okrajnega glavarja in vseh odbornikov ne ravno imenitni priimek „s.l...“. In kakor se sliši, se je tudi vsled postopanja tega poštenjakovića vložil rekurz proti izvolitvi podžupanov. — „Soča“ še mora toraj malo počakati, predno bo lahko brez skrbi triumfirala s svojimi gg. cerkljanskimi naprednimi podžupani.

Še nekaj. — Vsi pravi kristjani so pri nas z vso vnemo poslušali prvi pastirski list našega novega nadpastirja. Vendar pa se je našlo pri nas tudi neko podlo človeče, ki je pri drugem delu pastirskega lista, kjer govori Prezvizišeni o svetem zakonu, skozi nos izrazilo, da to ni družega kakor — agitacija. Pa brez komentarja g. urednik, ker o tem ne poštenjakoviću bomo še govorili.

Novice.

Vspored tretjega slovenskega katoliškega shoda. — Pripravljalni odbor je določil naslednji vspeh: V soboto, dne 25. avgusta: V „Unionu“ pozdravni večer s koncertom. V nedeljo 26. avgusta: Zbirališče v Alojzijevisču. — Ob 9. uri dopoldne sv. maša v Alojzijevisču. — Ob 3/4 na 10. uro veliko zborovanje. — Ob 3. uri popoldne občni zbor „Slov. kršč. soc. zveze“ v Alojzijevisču. — Ob 4. uri popoldne velika ljudska veselica v „Unionu“. — V ponedeljek 27. avgusta: Ob 8. uri dopoldne sv. maša v stolni cerkvi. — Od pol 9. dopoldne do 1. ure popoldne in od 2. ure do 4. ure popoldne zborovanje odsekov. V dvorani „Slov. kršč. soc. zveze“ zboruje cerkveno-politični odsek v mali dvorani „Uniona“ književni odsek, v veliki dvorani „Uniona“ socijalni odsek in v dvorani „Rokodelskega doma“ organizacijski odsek. — Ob 4. uri popoldne zborovanje „Leonove družbe“ v mali dvorani „Uniona“. — Ob 5. uri popoldne: sklepajoče zborovanje v veliki dvorani „Uniona“. — Ob pol 6. uri popoldne prvo slavnostno zborovanje v veliki dvorani „Uniona“. — Ob pol 9. uri zvečer pozdravni večer gostom, prirejen na vrtu „Uniona“ od ljubljanskega slov. kršč. socijalnega delavstva. — V torek 28. avgusta: Ob 8. uri dopoldne v stolnici sv. maša. — Ob 9. uri dopoldne v veliki dvorani „Uniona“ drugo slavnostno zborovanje. — Ob tretji uri popoldne tretje slavnostno zborovanje. — Ob 7. uri zvečer slavnostni komers „Slovenske dijaške zveze“ v „Unionu“.

Pripravljalni odbor v Ljubljani sprejema oglase le še do 16. t. m.

Za „Alozijevisče“: Preč. g. Fr. Kodrič 20 K, preč. g. Ant. Sok 8 K. Bog povrni stotero!

Uprava „Primorskega lista“ je prejela za „Sirotišče“ 40 K, katere je daroval Ivan Ev. Kolavčič, praznujoč 40-letnico mašništva in 24 K 80 v. nabralo veselo društvo o priliki „Porcunkule“. Franciška Dugar 1 K, Josip Vidmar, vikarji 1 K, Peter Škrvic 3 K, Malič Ivan 35 vin, Ivan Humar kurat 2 K, Ivan Koršič, c. kr. kaplan vojne mornarice 5 K. — Za „Šolski Dom“ so nabrali gostje na novi maši veleč. g. Štefana pl. Posarelli 50 K 12 vin.

Smrtna kosa. — V nedeljo zvečer ob 7. uri in pol je umrl v 67. letu svoje starosti v tuk. bolnišnici usmiljenih bratov g. France Budaa, bivši profesor na nekdanjem moškem učiteljsku v Gorici in okr. šolski nadzornik. Pogreb je bil torek popoldne ob 6. uri. Pokojnikovo truplo so prepeljali na pokopališče v Štandrez, kjer je bil pokojnik rojen.

V Štanjelu na Krasu je umrl v 46. letu svoje dobe trgovec Mihael Ravbar. N. p. v m.!

Čč. duhovnim uradom na znanje. — Čč. duhovnim uradom naznanjamo, da je naša tiskarna založila — vsled večnega povpraševanja — tiskovine, katere rabijo čč. duhovni uradi za medsebojno dopisovanje, in sicer v slovenskem jeziku. Dosedaj so se take tiskovine rabile navadno z latinskimi tekstom. Ker so pa razni čč. duhovni uradi želeli imeti take tiskovine v slovenskem jeziku, je naša tiskarna vstregla tej želji. Te tiskovine so in sicer: 1. Spridevalosamskega stanu; 2. Mrtvaški list; 3. Spridevalo krščanskega nauka; 4. Rojstni in krstni list; 5. Oznanišnica oklicev; 6. Oklicni list; 7. Poročni list. — Zatorej

priporočamo vsem čč. duhovnim uradom, da si nabavijo te tiskovine, ki so tiskane na močnem belem papirju.

Iz skupščine družbe sv. Cirila in Metoda. — Že v zadnji številki je „Gorica“ poročala, o tej skupščini. Omenila je sprejem, popisala zborovanje in navedla izid volitve. Preostaja mi le spregovoriti o nekaterih značilnih prizorih in zlasti o tem, kar zadeva posebno goriške Slovence. Zanimiva nam je bila razprava zastopnikov s Koroške in Štajerske glede pouka nemščine v šolah sv. Cirila in Metoda. Trdilo se je, da ljudstvo tirja več nemščine. Prvomestnik je dokazoval, da imajo šole na Matu in v Velikoven zelo zadovoljen uspeh in da ni tam poznati nobene nemškutarije. Akademik Stibler pa je obiral šolo tako, da so skupščinarji lahko uganili, da mu predsedajo le nune, ki so nastavljene v tamošnjih šolah kot učiteljice. Sploh so nekateri akademiki prouzročili mučne prizore, ki gotovo niso v prospeh družbi. Kritizirali so kolek sv. Cirila in Metoda. Akademik Rekar graja ta kolek glede estetične vrednosti. Prvomestnik ga prepriča nasprotnega in ga povabi k sodelovanju za razpečavo kolka. Zopet tretji akademik Kljun je zavozil s svojo interpelacijo glede neke ponudbe akad. društva „Sava“ glede „legitimacijskih listkov“. Pravi vihar je prouzročilo napredno dijaštvo pri volitvi odbora. Stari odbor preskušeni mož jim ne ugaja. Sestavili so svojo listo in jo hoteli usiliti skupščinarjem po neki gospodični, učiteljici Kristini Demšar. Med napredne dijače se je vrgel Goričanom dobro znani pater Ekar, ki je prav vneto zagovarjal listo „mlajših“ trdeč, da „rod za rodom iz istega rodu dá slab rod“. Krik je bil mnogim resnim skupščinarjem toli zoprni, da so vstali in odšli, ter se s popoldanskim vlakom odpeljali, ne da bi čakali na naročeni banket.

Zdaj pa še o goriškem šolstvu na skupščini. Po dovršenem tajnikovem poročilu se je oglašil k besedi deželni poslanec g. Blazij Grča. Omeni, da tajnikovo poročilo molči o slovenskem šolstvu v Gorici. To mesto je pač kot glavno mesto posebna važna točka med omejnimi točkami, za katere se je brigati družbi sv. Cirila in Metoda. Pred leti je tajnikovo poročilo govorilo o slovenskih šolah v Gorici, a nekaj let že molči; menda pač zato, ker društvo ne daje nobene gnotne podpore tem šolam. Nato govornik poda natančen pregled ljudske šole v „Malem Domu“ in enako pregled ljudske šole in vseh drugih šolskih zavodov v „Šolskem Domu“.

Pove, da vsi ti zavodi štejejo 27 razredov v katerih poučuje 23 učnih moči. Vdrževanje teh šol terja razumljivo mnogo narodnega davka, in vse to gnotno breme nosijo goriški Slovenci.

Zidanje „Malega Doma“ je stalo leta 1904 nad 60.000 kron, in redni letni stroški presegajo 30.000 kron. V društvenem kolektarju, nadaljuje govornik, je imenovanih 13 podružnic sv. Cirila in Metoda, da „spe“, a to spanje ni nedejlovanje, ker na Goriškem se porabi vsaka prilika, da se nabira za „Šolski Dom“. Goriške podružnice naravno malo donajajo glavnemu društvu, lahko bi pa mnogo koristile slovenskim šolam v Gorici, ko bi jih družba sv. Cirila in Metoda prepustila „Šolskemu Domu“ v Gorici. Temu društvu bi podružnice kot organizacija za pobiranje narodnega davka mnogo olajšale narodno delo. O načinu kako naj se goriške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda priklapijo društvu „Šolski Dom“ govornik ni stavljal točnih predlogov, to prepušča vodstvu obeh društev; ona naj dogovorita potrebno. G. Grča predlaga le resolucijo, da skupščina naroča vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda, da stopi v dogovor z vodstvom družbe „Šolski Dom“ z namenom, da se goriške podružnice prepuste „Šolskemu Domu“.

Na ta način, bi družba sv. Cirila in Metoda storila uslugo slovenskemu šolstvu v Gorici, ne da bi sama trpela znatne žrtve.

Skupščinarji so z zanimanjem poslušali govor. Večini navzočih so bile neznane popisane razmere. Predsednik skupščine monsr. Tomo Zupan predlagatelj prša, če li zahteva obravnavo o predlogu, ali se morda zadovolji s tem, da vodstvo sprejme predlog in ga obravnava v svoji prvi seji, ter določi način dogovorov z „Šolskim Domom“. Vprašani se zadovolji z določbo prvomestnika se mu zahvaljujoč za toli prijazno rešitev.

Podpirajmo domačo obrt. — Pod tem naslovom smo prejeli: Zakaj Slovenci ne korakamo hitrejšimi koraki na obrtniškem polju, temu smo v veliki meri sami krivi. Slovenci imamo v mestu dovolj dobrih in solidnih obrtnikov vsake stroke, ki lahko konkurirajo z našimi narodnimi nasprotniki, naj si bo v trepežnosti dela, kakor tudi v cenah. Slovenci vse to premalo upoštevajo, in kar tebi nič meni nič oddajamo marsikatera obrtniška dela našim drugorodnim sodelavcem, kateri z našim denarjem podpirajo nam sovražne zavode in šole, ki nam hočejo našo nežno dečo odtujiti in narežiti iz nje popolne narodne izdajice, ki so, potem ko dorastejo, slabši kakor sami najzagrizenejši Italijani. Vsakdanja skušnja nam to pravi.

Vse to nekateri kratkovidni Slovenci prav nič ne vpoštevajo. Odpustilo bi se jim, ako bi vprašali najprej pri domačih slovenskih obrtnikih, za kakšno ceno bi jim napravili to ali ono delo, in oddali potem isto delo drugorodnemu obrtniku, ki jim napravi isto delo ceneje kakor slovenski obrtnik. Da bi vsaj tako delali! Marsikateri vinar bi ostal v slovenskih rokah. Ali človeka mora zaboleti, ko vidi, da se zavedni Slovenci kar tebi nič meni nič obračajo celo do židov ter jim poverjajo dela, katera bi tudi slovenski obrtnik za isto ceno izvršil. Tak narodni greh so v novejšem času zagrešili nekateri Slovenci v Tolminu, in ako hočemo še posebej naglasiti, takozvani „naprednjaki“, ki ob vsaki priliki in povsod hočejo veljati kot zavedni Slovenci.

Tam imajo namreč požarno brambo, katera se pripravlja na slavlje meseca septembra. Za to narodno slavlje so požarni bramborji naročili novo uniformo. In pri kom so naročili tolminski „rodoljubi“ te uniforme? V Gorici pri nekem — židu! Odpustilo bi se tolminskim „rodoljubom“, da bi se poprej obrnili do domačih obrtnikov, ali tega niso storili, kakor vemo iz gotovega vira. — To, dragi „rodoljubi“ nas mori, nas tlači, nas drži vedno v verigah omejenosti; nam ne dopušča korakati s časom novodobnega napredka s hitrimi koraki naprej. Steje se lahko v nečast tak korak tistim „rodoljubom“, ki so ga zakrivil, pa naj bo Peter ali Pavel.

To se mi je zdelo vredno omeniti, ker je nastala med goriškimi obrtniki te stroke opravičena nevolja, in vsak zavedni Slovenec mora obsojati ta korak tolminskih „rodoljubov“, ki bo onečlašal narodno slavlje v Tolminu. S tem činom so tolminski „rodoljubi“ odtrgali od ust goriškim slovenskim obrtnikom krojačem košček kruha in ga dali zagrizenemu sovražniku Slovencev — Italijanu židu, kate-rega ime se večkrat blesti v ital. časopisih kot stalen podpiratelj „Lege Nazionale“, tiste „Legi“, ki nam je požrla že na stotine naše dece. Da, da, še polno posnemalec ima Mevše med slovenskimi „rodoljubi“.

Pričakujemo opravičenja od prizadetih činiteljev. X.

Azil za mladoletne ki so bili sodnijsko kaznovani, pa je upanje o njih, da ne zaidejo več na kriva pota, so otvorili na Šempeterski cesti v Gorici. Društvo v varstvo takih mladoletnih je najelo tam hišo ter nastanilo za sedaj 8 takih mladičev pod nadzorstvom upokojenega stražmeštra Čigoja; prostora je za 10. Društvo oskrbuje tudi nadzorstvo drugih starejših bivših kazencev, katerim se je preskrbelo delo, tako da izvršuje društvo res lepo, humanitarno nalogo. V azilu je prirejeno vse prav čedno ter je skrbjeno za najstrožji red. Otroci čutijo to dobroto, in vrača se jim veselje do poštenega dela in rednega življenja, upati je, da se jim tudi vrne ter da popolnoma pozabijo na luknje in skednje, po katerih so se potikali ter počeli kaznive reči.

Protestni shod trgovcev v Gorici. — V torek zvečer se je zbralo v Gorici še precejšnje število trgovcev, da so protestirali proti neredu, ki so z vladali po otvoritvi boh. železnice na tuk. poštinih brzojavnih uradih. Od 1. avg. naprej se nahaja namreč glavni poštini urad v poslopju, katero so zgradili na postaji boh. železnice, torej na skrajni periferiji mesta.

Vse poštne pošiljke prihajajo zdaj na omenjeni urad in jih od tam razpošilja drugim uradom, ki se nahajajo v mestu, ali pa jih izročajo pismonošem, da jih raznašajo po mestu. Vse to pa provzroča radi oddaljenosti glavnega

poštnega urada od središča mesta take zamude in nerednosti, da trpe stranke zaradi tega in posebno patrgovci večkrat veliko škodo. Premisliti je treba, da se sedaj tudi one pošiljke, ki prihajajo po južni železnici, prevažajo s poštinih vozovi na novi glavni urad, torej iz jednega konca mesta na drugi. Da tako uradovanje ovira hitrost poštnega prometa je samo ob sebi umevno. Zato so pa na shodu zbrani trgovci proti takim škodljivim nepravilnostim odločno in po vsi pravici protestirali, ter zahtevali, da bo glavni poštini urad zopet tam, kjer je bil do otvoritve nove železnice. Ni dvoma, da se bo moral poštna uprava tem splošnim pritožbam odzvati.

Zopet jedna žrtev Soče. — Včeraj zvečer se je šel kopat z dvema znančema Viljem Cijan službenec veleposelnika in mesarja g. Fogarja. Kopali so se v Soči pri Pevmskem mostu. Vsi trije so bili dobri plavalci. Pripravljeni za kopanje so se najprej nekaj časa vozili v čolnu v katerem so zbijali šale in bili so v njem tako živahni, da se je čoln prekrulil vsled česar so padli vsi trije v Sočo, kar pa jih ni prav nič vznemirilo, ker so bili kakor rečeno vsi trije dobri plavalci. Plavati so začeli proti bregu. Cianova znanca sta kmalu priplaval na breg in tudi Cijan je bil že blizu svojega cilja, kar zgine hkratu pod vodo, ne da bi se prikazal več na površje. Prihiteli so na vpitje znancev hitro drugi ljudje, med njimi mlajši sin gosp. Fogarja, in tem se je posrečilo čez kake pol ure potegniti Ciana iz vode na kopno, a bil je že mrtev. Sodi se, da ga je zadela v Soči kap, kajti Cijan počutil se je baje včeraj skozi ves dan nekako slabo.

Tatvina. — V Štandrežu so aretirali 19-letnega krojaškega pomočnika Roka Plesničarja, ki je v družbi s 16-letnim Antonom Nanutom tudi iz Štandreža ukradel krojaču Knezu, ki ima svojo delavnico v ulici Bertolini šest zavojev manufakturnega blaga v vrednosti 344 K. Plesničar je zakopal ukradeno blago deloma na nekem vrtu, deloma pa je je skril na nekem seniku.

Ukradeno kolo. — Trgovca s slanine, g. Karol Bock je pustil v torek popoldne svoje kolo, vredno kakih 300 K pred krčmo št. 8, nahajajočo se v ulici Ponte Nuovo. Ko je popil v krčmi kozarec piva in se je hotel odpeljati s kolesom proti domu, se je moral prepričati, da se je nekdo drugi polastil njegovega kolesa. Kolo je iz tovarne Puch in nosi št. 21454.

Razpis natečaja. — Razpisuje se natečaj za jedno mesto deželnega kmetijskega nadzornika v VIII. plačilnem razredu, ki more preiti v VI. in VII. plačilni razred deželnih uradnikov.

Nadalje se razpisuje natečaj tudi za jedno mesto deželnega zootehničnega nadzornika v IX., ki more preiti v VIII. in VII. plačilni razred deželnih uradnikov.

Prosilci za ti mesti morajo dokazati, da posedujejo razun sposobnosti, katere zahteva pravilnik za deželni odbor z dne 11. julija 1901, tudi posebne zmožnosti, ki se zahtevajo za označeni mesti; in sicer morajo prosilci za mesto deželnega kmetijskega nadzornika dokazati, da so prejeli diplom na kaki viši kmetijski šoli ali na kaki enako veljavni šoli; prosilci za mesto zootehničnega nadzornika morajo dokazati, da so prejeli diplom na omenjenih šolah ali diplom živinozdravnika, kakor tudi da so v zootehniko praktično izvežbani.

Prošnje za označeni mesti, spremljene s potrebnimi listinami, imajo se predložiti deželnemu odboru do 4. septembra 1906. Nadaljna pojasnila se podajajo ob uradnih urah pri deželnem odboru.

Vabilo na IV. redni občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Štjaku“, reg. zad. z neomejeno zavezo, ob se bode vršil dne 19. avg. 1906. ob 3. uri pop. v posojilničnem uradu. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva; 2. Prečitavanje in potrjenje računskega zaključka za IV. upravno leto 1905; 3. Poročilo o izvršeni reviziji; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Slučajnosti. Odbor.

Okrajna posojilnica v Kobaridu. — Z ozirom na dopis v „Prim. L.“ z dne 19. julija t. l. št. 29: Spomini tolminskega turista, prosi načelstvo okrajne posojilnice v Kobaridu, da objavijo sledeči popravek: Ni res, da bi trdili Kobaridec: posojilnica je naša itd., res pa je, da vsi udje načelstva izpolnjujejo vestno svoje dolžnosti, ter da se pri dovoljevanju po-

sojil ni nikdar gledalo na politično mišljenje, ali na osebnosti prosilca, ampak vedno le na njegovo gospodarsko stanje. Ravno tako tudi v dopisu imenovani „Celjani“ je kot ud načelstva v vsem delovanju nepristransko, ter unet za napredek posojilnice. Tudi ni res, da bi bil kateri ud načelstva pri volitvah sposojilnice agitiral.

Konečno prosi načelstvo, naj se ne skuša s pomočjo listov spravljati politike v našo zadrugo, ker ona je bila, je in želi ostati nad strankami.

Za načelstvo:

Fr. Bogataj Peternel.

Šolske sestre Elizabetišča v Tomaju na Krasu se srčno zahvaljujejo vsem blagim dobrotnikom, kateri so jim do sedaj pri zidanju nove zgradbe pomogli s kakoršnimkoli darom in se priporočajo tudi še v nadaljno milostno podporo. Zlasti se zahvaljujejo sledečim p. n. dobrotnikom: Milostljivi gospod Matija Sila, častni kanonik, dekan v Tomaju daroval 30 K; preč. g. Janez Tiringar, kaplan v Tomaju 35 K; preč. g. Matej Strekelj, župnik v Št. Petru pri Mariboru 60 K; preblag. g. dr. Andrej grof Schaffgotsch, c. kr. namestništveni podpredsednik v Trstu 20 K; preblag. g. Anton Rebek, c. kr. okrajni glavar v Sežani 10 K; prebl. g. Fran Wiček, c. kr. komisar v Sežani 5 K; prebl. gosp. uradniki v Sežani 40 K; udje vinorejskega društva v Tomaju 20 K; milostljivi g. Tomaž Kajdič, kanonik v Ljubljani 10 K; milostljivi g. Andrej Zamejcek, kanonik v Ljubljani 10 K; milostljivi g. dr. Andrej Pavlica, vikar v Gorici 6 K; preč. g. Henrik Šonc, vodja semenišča v Trstu 10 K; preč. g. Ivan Koruza, župnik v Klancu 10 K; preč. g. Josip Knavs, kurat v Koprivi 10 K; preč. g. Nikolaj Stazinski, župnik Planina 10 K; preč. g. Štefan Jenko, župnik v Podgraji 9 K; preč. g. Janez Rozman, prelat v Ljubljani 5 K; preč. g. Ivan Šifer, župnik v Pomjanu 5 K; preč. g. Josip Omers, župnik v Sežani 3 K; preč. g. Josip Wardo, župnik v Bazovici 3 K; preč. g. Josip Kragelj, dekan v Tolminu 2 K; preč. g. Jakob Ukmar, kaplan v Rojanu 2 K; preč. g. Nikolaj Žugelj, župnik v Kringi 2 K; veleč. g. Alojzij Tavčar, inženir v Dutovljah 2 K; veleč. g. Lovro Živec, zidarski mojster v Skopem 2 K; veleč. gospica Marija Mohor v Koprivi 6 K; veleč. gospa Amalija Čigoj, posestnica v Šturjah 4 K; veleč. g. Filip Černe, visokošol. v Tomaju 2 K; veleč. g. Alojzij Večerina v Tomaju 2 K.

Tem in vsem onim, kateri so darovali manjše vsote, kličejo hvaležno podpisane Bog plačaj! Dal Bog, da bi našli imenovani blagi dobrotniki še obilo usmiljenih posnemovalcev.

Delo pri novi zgradbi vrlo napreduje in v kratkem se dozida poslopje že do vrha.

Tomaj, 1. avgusta 1906.

Šolske sestre Elizabetišča.

Iz Gabrovice na Krasu nam pišejo da imajo tam hudo sušo, a da ljudje kljub temu plešejo in se vesele.

Z Idrskega nam plšejo. — Odkar je prevzela bohinja železnica poštini promet tudi za naše gore, dohajajo na tuk. nabiralnico pisma in časniki dan pozneje, nego poprej. N. pr. „Gorico“ smo dobivali ob sredah, oziroma ob sobotah, zdaj pa dobivamo „Gorico“ ob četrtkih, oziroma v pondeljek. Prosimo torej c. kr. poštno upravo, da uredi poštini promet tako, da bode če ne boljši, kakor je bil pred otvoritvijo železnice, pa vsaj tudi ne slabši. Saj je vendar namen vsake nove železnice ta, da se z njo promet, bodisi osebn, blagovni, ali pa tudi poštini, zboljša, nikdar pa ne poslabša.

Na Bledu je letos malo bolj živahno ko druga leta. Nova železnica bo malo koristila Bledu. Tajci se vozijo mimo do morja. Gostilničarji upajo, da bo „preletačev“ več. — V narodnem oziru še ni tega, kar bi moralo biti. C. kr. pošta ima na poslopju le nemški napis. Tudi drugih reči je mnogo, ki pričajo o nemarnosti. Ljubljancani nemškutarijo. Človeku je kar slabo, ko čuje Slovence kramljati v nemščini. To se jim zdi „nobel“. Slovanski govore kmetje, duhovniki in — Čehi, katerih je prav mnogo. — Največji nered je pri čolnarjih in izvoščekih, ki računajo svoje voljno. Zakaj bi ne poskrbelo županstvo stalnih cen? — Tajci, večinoma Nemci, so pokupili mnogo sveta. Na mnogih stezah, kjer so dovoljevali kmetje sprehajališča, je zdaj zapisano: Durchgang nicht

gestattet. — Opaziti je, da je letos večja draginja, ko druga leta. — Tudi nekaj hrvaških in ruskih družin sem srečal tu. Zleteli je naj bi Bled postal slovansko letovišče. — Letina za sadje je letos na Gorenjskem srednja, obilna pa za žito in seno.

Posebni vlak Štajercev na tretji slovenski katoliški shod bo šel v nedeljo 26. avgusta okrog 4. ure zjutraj iz Maribora, v pondeljek bo na vse rano peljal Štajerce k Mariji Pomagaj na Brezje in popoldne po ogledu Bleda z Lesc v Ljubljano k prvemu slovenskemu zborovanju. V torek se udeležijo Štajerci obeh slovenskih zborovanj predpoldne in popoldne. Predpoldne bodo mnogi pohiteli v Postojno — če se oglasi 300 udeležencev za Postojno, bo v Postojno vozil poseben vlak, drugi si bodo ogledali Ljubljano zlasti muzej.

Krščanski učitelji štajerski so se začeli organizirati. Osnovali so si že svoje društvo, čegar pravila je namestništvo potrdilo. Pristopilo je že vsa polna članov.

Izletnikov na črno prst je bilo v nedeljo okoli 70. Največ je bilo Primorcev iz Cirkna, Tolmina in Trsta.

Nesreča v gorah. — Na prehodu proti Malnerjevi koči se je v nedeljo popoldne ponesrečil abiturient Martelanc, sin znanega lesnega trgovca iz Trsta. Padel je kakih 5 metrov visoko in obvisel na steni 40 m visoki. Poškodoval se je na glavi. Prenesli so ga v Orožnovo kočo, kamor ga je prišel ogledat g. dr. Vacik, bistrski zdravnik.

Nezgoda pri vojaških vajah v Pulju. — Pri vaji 87. pešpolka je padalo vsled vročine 70 vojakov. Nato so vaje vstavili. Vojaki so si kmalu opomogli.

Razglas o sprejemu gojenk v gospodinjstvo šole c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. — Meseca oktobra se otvori deveti tečaj gospodinske šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom čč. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani.

Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg veronke, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisa in računstva, vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istotako vežbajo v gospodinskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino.

Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privadijo nemškemu jeziku.

Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 30 K, ali za ves tečaj 360 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednjo obleko s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima ktera več obleke, jo sme prinesiti s seboj.

Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinsko šolo, morajo: 1. dovršiti že 16. leto; 2. le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenk; 3. znati čitati, pisati in računati; 4. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 5. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške; 6. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo stroga ravnale po hišnem redu.

Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 15. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

V prvi vrsti se v gospodinsko šolo sprejemajo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prosilke iz drugih dežel.

Glavni odbor c. kr. kmet. družbe kranjske.

V Ljubljani, dne 31. julja 1906.

Vozni red bohinske železnice.

Iz Gorice odhajajo na Jesenice sledeči vlaki:

Osební vlak	6.20 zj., prih. na Jesenice	9.09 zj.
Brzovlak	7.56 " " "	10.20 " "
Osební vlak	10.49 " " "	1.42 pop.
	3.10 pop.	6. " "
Brzovlak	4.46 " " "	7.11 " "
Osební vlak	8.53 " " "	11.36 " "

Iz Gorice v Trst:

Osební vlak	8.04 zj., prihod v Trst	9.55 zj.
Brzovlak	11.47 " " "	1.23 pop.
Osební vlak	5.29 pop.	7.20 " "
	7.05 " " "	8.55 " "
Brzovlak	8.20 " " "	9.55 " "
Osební vlak	4.01 zj.	5.50 zj.
	5.50 " " "	7.55 " "

Prihod v Gorico. Iz Trsta:

Brzovlak	7.51 zj., odhod iz Trsta	6.15 zj.
Osební vlak	8.45 " " "	6.40 " "
	10.38 " " "	8.35 " "
	3.02 pop.	12.55 " "
Brzovlak	4.41 " " "	3.05 pop.
Osební vlak	8.43 " " "	6.40 " "
	6.30 " " "	4.20 " "

Z Jesenic:

Osební vlak	7.55 zj., odhod z Jesenic	5.25 zj.
Brzovlak	11.42 " " "	9.29 " "
Osební vlak	5.19 pop.	2.35 pop.
Brzovlak	8.15 " " "	6.05 " "
Osební vlak	9.45 " " "	7.15 " "
	3.55 zj.	1.31 zj.

Loterijske številke.

4. avgusta.

Trst	71	18	22	89	36
Linc	49	62	58	52	41

Skrb vsake gospodine je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega pridelovanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko „upnik Kneipp“.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja
Fr. Leban,
Gorica,
Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.
Blago se razpošilja franco.

Lekarna Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice s znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije — Okrepé želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najeeneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni veneci mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Anton Kustrin,

trgovac v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko, Petrolej v zaboju, Sladkor razne vrste, Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža, Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta, Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič, Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda, Moka iz Majdičevega mlinca iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Kar. Draščik
v Gorici na Kornu (v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5%

z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

VIKTOR TOFFOLI

velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev.

Gorica, via Teatro št. 20 Gorica, via. Seminario št. 10

Olje za luč	32 kr. lit.	Olje corfu	56 kr. lit.
„ fineje	40 „ „	„ bari	60 „ „
„ bolje	44 „ „	„ lucca	70 „ „
„ dalmat.	48 „ „	„ nizza	80 „ „
„ istrsko	56 „ „	„ najfineje	1 gl. „

Priporočam čč. duhovščini in cerkvenim oskrbnistvom.

Edina zaloga oljkega olja v Gorici.

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornello št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franco in so v tem znesku zapopadani vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.